

Δέν εἶπα ἄλλη λέξι, παρά σκεπτικὸς ἐτράθηξα τὸ δρόμο μου.

Ἀπὸ ἐκείνη τῇ στιγμῇ ἐλκισμόνησα τῇ γυναῖκα, ἀλλὰ ἐφύλαξα ἔς τὸ νοῦ καὶ τῇ καρδίᾳ τὴν κοπέλλα.

ΑΝΔΡΕΑΣ Α. ΑΒΟΥΡΗΣ

ΤΟ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙ

ΣΤΗΝ ἄκρη τοῦ χωριοῦ ἓνα κυπαρίσσι
Μὲ τὸ λιγνὸ κι' ὀλόϊσιο κορμί του
Ὅλο τραβάει τοῦ ψήλου κ' ἡ κορφὴ του
Σὲ λίγο στὰ οὐράνια θ' ἀκουμπήσῃ.

*

Ὅλα τὰ δένδρα γύρω θαμπωμένα
Μὲ φθόνο τὸ θεώρατο κυττοῦνε
Καὶ τὰ πουλιά νὰ φθάσουν δὲν τολμοῦνε
Στὰ πρὸ ψηλὰ κλαδιὰ τὰ στοιχειωμένα.

*

Ὁ Ἥλιος χαρωπὸς τὸ χαιρετάει
Κι' ὁ Αὐγερινὸς τὸ σεβασμὸ τοῦ φέρνει,
Μὰ τὴν κορφὴν του αὐτὸ στὴ γῇ μᾶς γέρνει
Καὶ μὲ καὶ μὸ καὶ πόθο τὴν κυττάει.

*

—Ὅση εὐτυχία κι' ἂν μου εἰποῦν πᾶς εἶνε
Μέσ' τὸ βάθυ μυστήριον τ' ἄλλου κόσμου,
Ἐδῶ στὴ γῇ μας μένει ὁ λογισμὸς μου,
Ἐδῶ καὶ σὺ ψυχὴ μου αἰώνια μεῖνε.

Ἐρ Πύργω.

ΤΑΚΗΣ ΚΑΝΔΗΛΩΡΟΣ